

Sygn. akt I NSP 196/22

POSTANOWIENIE

Dnia 21 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie ze skargi I. W.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie
o sygn. VI S 45/22,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 21 września 2022 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 5 kwietnia 2022 r. I. W. wniósł skargę na przewlekłość
postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. VI S
45/22.

W uzasadnieniu skargi na przewlekłość pisał o tym, że „tzw. sąd w interesie
tzw. komornika P. A. przewleka postępowanie od 5 miesięcy i nie kończy
niniejszego postępowania”, „tzw. sąd jest bezczynny, mataczy tylko i wszczął
mystyfikację”, „to partyjniacka zorganizowana grupa przestępcza”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało odrzucić.

Po pierwsze, zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r.
o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu

przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: ustawa o skardze na przewlekłość) skarga powinna zawierać:

- 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy;
- 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Skarga I. W. spełnia tylko pierwszy wymóg. Skarżący wskazał sygnaturę postępowania, które w jego ocenie trwa zbyt długo oraz sformułował żądanie stwierdzenia jego przewlekłości, ale nie podał żadnego uzasadnienia dla tego żądania. W uzasadnieniu skargi nie sposób odnaleźć okoliczności wskazującej na przewlekłość wskazanego postępowania. Treść uzasadnienia skargi na przewlekłość nie koresponduje z przebiegiem postępowania, którego dotyczy żądanie. Zamiast tego przedstawia niezrozumiałe wywody bez związku z przedmiotem skargi.

W konsekwencji wobec braku wykazania „okoliczności uzasadniających żądanie” w rozumieniu art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość, zgodnie z art. 9 ust. 1 skarga na przewlekłość podlega odrzuceniu bez wzywania do usunięcia braków. Artykuł 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość jest przepisem szczególnym określającym skutki procesowe wskazanego uchybienia.

Po drugie, niezależnie od powyższego, skarga dotyczyła postępowań, których przedmiotem jest ocena naruszenia prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki – tymczasem niedopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość takiego postępowania, które samo dotyczy skargi na przewlekłość postępowania (postanowienia Sądu Najwyższego z: 16 czerwca 2005 r., KSP 5/05; 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; 11 lutego 2015 r., KSP 1/15; 8 stycznia 2020 r., I NSP 188/19; 25 listopada 2020 r., I NSP 160/20).

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł, jak w sentencji.

